

VER17 Zusters Lamotte

De geschiedenis van de Zusters Lamotte en de geschiedenis van het Instituut Immaculata kunnen niet los van elkaar gezien worden. In 1747 ontfermt Clara van Zuytpeene Lamotte zich over een vondeling. Ze geeft het kind onderdak en onderwijs en onder invloed van haar biechtvader Johannes Bartholomeus Van Roo neemt ze daarbij nog enkele armenkinderen uit de stad en het platteland onder haar hoede. In 1752 wordt het onderwijs in het huis officieel erkend door de stad en het bisdom. In 1766 krijgt de school een officiële erkenning door keizerin Maria Theresia. De school staat bekend onder de naam Mariaschool. De school bloeit en Clara kan het werk niet meer alleen aan. Johannes Van Roo zorgt voor extra personeel dat Clara kan helpen bij het lesgeven en in het huishouden. Een aantal van hen legde na enkele jaren religieuze geloften af.

Rond 1830 krijgt de school het moeilijk en de gemeente klaagt het totale gebrek aan financiële controle aan. De zaak komt voor het Gentse beroepshof die uitspraak doet in het voordeel van de gemeente. De zusters moeten vertrekken en de gemeente richt in hun gebouwen de kosteloze stadsmeisjesschool in. De zusters vinden een nieuw onderkomen in de Rijselstraat. In 1874 kunnen de leerlingen opnieuw bij hen les volgen.

Tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog moeten de zusters hun klooster en schoolgebouwen verlaten. Na de Eerste en Tweede Wereldoorlog starten de zusters de school opnieuw op. Door de jaren worden een aantal inhoudelijke en structurele veranderingen doorgevoerd. De zusters verlaten Immaculata in 2014.

Het archief van de zusters Lamotte bevat verschillende handschriften en foto's.

[Inventaris](#)